Contra l'expulsió de la MINURSO del Sàhara Occidental

XIII Assemblea Nacional – 7 de maig del 2016

El 14 de novembre de 1975, mitjançant els anomenats "Acords tripartits de Madrid", Espanya entregava, de forma reconeguda il·legal per la doctrina però no per les institucions internacionals, el territori del Sàhara Occidental a una administració formada per Espanya, Marroc i Mauritània. Aquestfet va acabar de desencadenar i decantar en una guerra entre Mauritània, el Marroc i les forces sahrauís que s'havien organitzat a la República Àrab Sahrauí Democràtica (27 de febrerde 1976)fins l'alto el foc signat l'any 1991.És així com es privava al poble sahrauí del seu dret a la lliure determinació i s'ocupava de forma il·legal el seu territori.

Malgrat que la lluita armada ja no existeixi, el conflicte es manté des de fa més de 40 anys, i ho fa amb una Espanya responsable del que succeeix. La unilateralitat en la cessió de sobirania que suposen els "acords tripartits" els converteix en il·legals i Espanya es manté com a potència administradora del territori fins que s'aconsegueixi la descolonització a través d'un referèndum. Així doncs, el Marroc és una potència ocupant que desenvolupa el control administratiu sobre el Sàhara mitjançant la força, la repressió i la vulneració de drets humans amb la complicitat de l'estat espanyol.

Tot això ha desencadenat que en el territori sahrauí es visqui una situació de plena absència de drets humans i quela seva població es vegi condemnada a viure en unes condicions infrahumanes en cinc campaments de refugiats: El Aaiún, Auserd, Smara, Dajla i Bojador, mentre que un sisè actua de capital administrativa: Rabuni.

Així trobem la població sahrauí dividida entre els camps de refugiats de la província algeriana de Tinduf; els sahrauís que viuen sota el jou de la

monarquia marroquina; i totes i tots aquells que estan exiliats en països com els nostres. És a dir, les arrels dels que viuen en els territoris ocupats

són arrencades i les dels campaments refugiats no poden arrelar provisionalment.

Com que el conflicte armat ja no existeixi, com ja s'ha mencionat anteriorment,ha provocat que la cobertura mediàtica també hagi desaparegut: ha passat de ser visible a trobar-se en un punt mort.Un dels principals problemes que aquest fet provoca és que es pot afirmar que actualment el major perill pel poble sahrauí és la passivitat dels organismes internacionals. De fet, davant la no condemna internacional, el Marroc ha aixecat en el territori sahrauí un dels murs més llargs del món (82.720km rodejat de mines) aïllant el poble sahrauí i perpetuant el que es pot considerar com a una de les majors vulneracions dels drets humans d'un Estat del nord de l'Àfrica.

A dia d'avui segueix havent presos polítics, tortures, desaparicions i assassinats. La presó negra és l'emblema de la repressió. Però la majoria de la comunitat occidental sembla mirar cap a una altra banda, ja que mitjançant l'administració marroquina estan assolint importants beneficis econòmics.

Un dels darrers moments clau en aquest conflicte va ser quan, a finals de març, el Marroc va complir la seva promesa i va expulsar del país al personal de la Missió de les Nacions Unides per al Referèndum del Sàhara Occidental (MINURSO), fet que, com diuen activistes del FrentePolisario a Espanya, és una realitat que projecta la crisi cap a una guerra.

Una MINURSO que, a més, és l'única missió especial de l'ONU sense competències de vigilància i defensa dels Drets Humans. Per tant, una missió que no actuava davant els abusos i les violacions dels drets humans que cometen les forces d'ocupació marroquines sobre la població sahrauí.

L'objectiu del Marroc és que el problema no es solucioni i, tot i que el Govern espanyol en funcions es pronuncia a favor de la pau, juntament amb

altres països europeus amb interessos en el territori, com ara França, donen suport a la hipòtesismarroquina de manipular el dret internacional. Això va quedar retratat quan tots els grups parlamentaris el 14 d'abril del 2016 van firmar una declaració en suport al Sàhara Occidental al Congrés dels Diputats, excepte el grup parlamentari del Partit Popular.

Per tot això des de Joves d'Esquerra Verda, com organització juvenil compromesa amb el respecte als drets humans:

1. Ens oposem a l'ocupació il·legal del Sàhara Occidental i condemnem tant les violacions dels drets humans per part del Marroc, com la complicitat ipassivitat de la comunitat internacional, de la Unió Europea i dels successius governsespanyols, que tot i la responsabilitat que encara avui en dia tenen per concloure el procés dedescolonització i per complir la legalitat internacional, no estan actuant.
2. Mostrem el nostre suport al poble sahrauí i el nostre compromísamb la Plataforma Gritos Contra el Muro Marroquí i totes les entitats que donen suport a la seva gent.
3. Ens reafirmem, també, en el nostre objectiu de seguir lluitant per aconseguir que elpoble sahrauí pugui decidir el seu futur i reivindiquem una solució a la situació dramàtica que viuen des de fa dècades, agreujada i oblidada en els últims temps.
4. Condemnem l'expulsió de la MINURSO del Sàhara Occidental i demanem a les Nacions Unides que rectifiqui i inclogui la defensa dels drets humans i protecció dels ciutadans sahrauís, en la missió de la MINURSO.